

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Lîsîi Corneliu xxxx, născut la xxxxxxxx,
originar și domiciliat în mun. xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 20.04.2017 – 29.06.2018;

Instanța de apel: 17.07.2018 – 23.10.2018;

18.04.2019-09.10.2019;

Instanța de recurs: 05.02.2019-12.03.2019;

28.02.2020 – 09.03.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 29 iunie 2018, Lîsîi Corneliu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă în formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalentul a 45 000 lei.

Lîsîi Corneliu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța în sensul enunțat, prima instanță a reținut: de către organul de urmărire penală, Lîsîi Corneliu a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 16.11.2016, aproximativ la ora 13.40 min., în calitate de conducător al mijlocului de transport de model „xxxxx”, fiind stopat de către angajații Inspectoratului de poliție Anenii Noi pe traseul M-14 Chișinău-Bender între bornele kilometrice 202-203 în extravilanul s. Bulboaca r-nul Anenii Noi, fiind suspectat în transportarea ilicită de mărfuri, urmărind scopul de a se eschiva de la răspundere delictuală și pentru a nu fi supus controlului mijlocul de transport condus de el, precum și pentru a nu fi documentat cazul, a dat 100 de lei căpitanului de poliție Andrei Stefciuc, care, conform ordinului IGP al MAI nr. 11 EF, din 06.03.2013, activa în calitate de ofițer superior de investigații al Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Anenii Noi al IGP al MAI, fiind astfel o persoană

publică și care exercita atribuțiile de serviciu de verificare a transportului auto suspect cu deplasare dinspre sau înspre punctele vamale interne conform Dispoziției nr. INI/3-9836 din 09.11.2016. După refuzul acestuia de a prezenta mijloacele bănești și solicitarea legală de a prezenta documentele mijlocului de transport și documentele de însoțire și proveniență a mărfii transportate, continuându-și acțiunile criminale, urmărind același scop, i-a promis acestuia o sumă mai mare de bani, ce nu i se cuvine, pentru a nu îndeplini atribuțiile de serviciu de verificare în scopul depistării și documentării transportării mărfurilor în lipsa documentelor de proveniență legală sau introduse în țară prin contrabandă, acțiuni ce au fost respinse repetat de către Andrei Stefciuc.

Acțiunile lui Lîsîi Corneliu au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 325 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: „promisiunea, darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale”.

La fel, de către prima instanță s-a constatat: că Lîsîi Serghei, la 16.11.2016 aproximativ la orele 13.45, după solicitarea petrecerii controlului vizual al mijlocului de transport de model „xxxx stopat de către angajații Inspectoratului de poliție Anenii Noi pe traseul M-14 Chișinău-Bender între bornele kilometrice 202-203 în extravilanul xxxxx fiind suspectat în transportarea ilicită de mărfuri, și a documentelor de însoțire și proveniență a mărfii, aflându-se la volanul mijlocului de transport care era stopat pentru verificare: „urmărind scopul sistării activității de serviciu a unei persoane cu funcție de răspundere, nu s-a supus cerințelor legale și a închis forțat ușa automobilului și i-a prins umărul și antebrațul drept lui Andrei Stefciuc și a accelerat automobilul, târându-l aproximativ 38 metri, cauzându-i, conform raportul de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016 leziuni corporale sub formă de cinci excoriații în regiunea umărului drept și antebrațului drept ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, astfel aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea colaboratorului de poliție.

Acțiunile lui Lîsîi Corneliu au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii calificativi: „aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Stăvilă Alexei prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care a-l recunoaște vinovat pe Lîsîi Corneliu, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă de 3 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ceia ce constituie 150000 lei. A-l recunoaște vinovat pe Lîsîi Corneliu xxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă de 1000 unități convenționale, ceia ce constituie 50000 lei.

În temeiul art. 84 alin (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin

cumul parțial al pedepselor, a-i stabili definitiv lui Lîsîi Corneliu o pedeapsă de 3 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 3500 unități convenționale, ceea ce constituie 175000 lei. A încasa de la inculpatul Lîsîi Corneliu cheltuielile de judecată în mărime de 57 lei.

- inculpatul Lîsîi Corneliu prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1 În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece acestea nu reflectă realitatea, nu sînt veridice și nu corespund realității, fiind combătute pe deplin de către probatoriul acumulat legal în cadrul urmăririi penale prezentat prin rechizitoriu, probatoriu care a fost cercetat în cadrul ședințelor de judecată;

- a menționat faptul că în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate instanței probe ce dovedesc caracterul denaturat al declarațiilor inculpatului, precum ar fi răspunsul agentului economic "Castel Mimi", care indică asupra faptului că la data invocată de către inculpat nu au fost vizitatori pe teritoriul situat în s. xxxxx. Această solicitare a fost lăsată fără examinare de către instanța de judecată și instanța a omis de a aprecia probatoriul prezentat de către acuzare în carul cercetării judecătorești;

- a indicat că instanța și-a motivat soluția în mare parte pe faptul că partea vătămată Andre Stefcuic în calitatea sa de funcționar public urma să notifice organele corespunzătoare și să înregistreze în Registrul special acțiunile coruptibile pe care susține că au avut loc conform Legii nr. 288 din 2016. Consideră că o asemenea abatere nu poate constata lipsa faptei infracționale, deoarece infracțiunea a fost consumată în momentul acțiunii de dare și ulterior promisiune a mijloacelor bănești de către inculpatul Lîsîi Corneliu către căpitanul de poliție Andrei Stefcuic, care era în uniformă de serviciu, urmărind scopul de a se eschiva de la răspundere delictuală și pentru a nu fi supus controlului mijlocul de transport condus de el, precum și pentru a nu fi documentat cazul;

- acțiunile de corupere activă au fost relatate de către Andrei Stefcuic colegul său Buruiană Denis, care a confirmat declarațiile acestuia. Toate aceste probe nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată din care considerente consideră că sentința în cauză este ilegală, deoarece instanța a pus la baza sentinței doar propria convingere, care este greșită și neînțeleasă, bazată în mare parte pe declarațiile inculpatului, care au fost contrazise cu probatoriul din cadrul cercetării judecătorești și evident au fost îndreptate spre eschivarea de la răspunderea penală;

- solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale în vederea stabilirii gradului vătămărilor corporale în sumă 57 lei a fost lăsată fără apreciere;

3.2 În motivarea apelului, inculpatul a indicat că:

- deși, instanța de judecată l-a recunoscut pe Lîsîi Corneliu vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin. (1¹) Cod penal, instanța a constatat săvârșirea faptei prejudiciabile de către Lîsîi Serghei. Concluzia expusă în partea dispozitivă a sentinței din 29.06.2018 privind recunoașterea vinovăției lui Lîsîi Corneliu contravine concluziei aceleiași instanțe, expuse în partea motivantă a aceleiași sentințe, prin care vinovat de săvârșirea infracțiunii a fost Lîsîi Serghei, circumstanță care denotă caracterul ilegal al sentinței judecătorești și justifică efectul casării sale în partea contestată, cu achitarea inculpatului;

- deși partea vătămată Stefciuc Andrei, în calitate de angajat al IP Anenii Noi a invocat întreprinderea acțiunilor îndreptate spre prevenirea ori curmare unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale de către Lîsîi Corneliu, totuși o astfel de faptă în acțiunile lui Lîsîi Corneliu așa și nu a fost constatată. Nu s-a constatat comiterea de către Lîsîi Corneliu a infracțiunii de contrabandă prevăzută de art. 248 Cod penal sau a altei infracțiuni, precum a invocat ca temei al acțiunilor întreprinse de către angajații Stefciuc Andrei și Buruiian Denis. Aceasta deși au fost efectuate ample acțiuni de percheziție la domiciliu, în depozit, în automobilul inculpatului;

- prin factura și bonul de plată, precum și explicațiile inculpatului, denotă procurarea și deținerea legală a bunurilor de consum - macrou întreg congelat, pentru consum propriu;

- prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 14.03.2017 a fost încetată procedura contravențională în privința lui Lîsîi Corneliu, învinuit de către aceiași angajați ai MAI în aceleași circumstanțe, de comiterea contravenției prevăzute de art. 265 Cod contravențional, din motivul lipsei faptei contravenționale;

- consideră că nu a existat situația de prevenire sau de curmare a unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, care să justifice conduita lui Stefciuc Andrei și să predetermine cadrul specific comiterii faptei prejudiciabile ce formează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 349 alin.(1¹) Cod penal;

- leziunile corporale, calificate ca vătămare neînsemnată, constatate la Stefciuc Andrei prin raportul de expertiză medico-legală nr. 440/D din 17.11.2016, nu au creat pericol pentru viața și sănătatea părții vătămate, nu au condus la dereglarea sănătății sau pierderea capacității de muncă a acestuia;

- nu a fost întrunit calificativul de "cauzare intenționată" a leziunilor, în măsura în care inculpatul Lîsîi Corneliu nu a întreprins acțiuni de apucare sau alt mod de forțare a părții vătămate, ci dimpotrivă, anume Stefciuc Andrei s-a încleștat în mâna stângă și scurta inculpatului și o ținea, fără careva temei, forțându-l pe inculpat. Faptul, că după pornirea din loc a automobilului la volanul căruia se afla Lîsîi Corneliu, Stefciuc Andrei a continuat să se țină de corpul inculpatului și automobilul său, contrar voinței lui Lîsîi Corneliu, a ținut de aptitudinile de voință ale părții vătămate, care a putut, dar nu l-a eliberat pe inculpat. Deci, Lîsîi Corneliu nu a manifestat intenția de cauzare a leziunilor corporale părții vătămate Stefciuc Andrei. Astfel, nu au fost întrunite, la caz,

semnele care caracterizează violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate, ce se atribuie la latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 349 alin.(1¹)Cod penal;

- nu corespunde actului de învinuire un alt element specific laturii obiective a infracțiunii, și anume locul comiterii infracțiunii. Deși potrivit actului de învinuire evenimentele s-ar fi produs pe traseul M-14 Chișinău-Bender între bornele kilometrice 202-203, în declarațiile date de partea vătămată Stefciuc Andrei, evenimentele s-ar fi produs pe traseul R2, la aproximativ borna kilometrică 302. Există divergențe majore între declarațiile părții vătămate și actul de învinuire, referitor la locul comiterii infracțiunii, circumstanță care denotă neîntrunirea laturii obiective sub acest aspect;

- latura subiectivă nu a fost întrunită, or, Lîsîi Corneliu nu a prevăzut urmările prejudiciabile ale acțiunii sale, nu a dorit survenirea urmărilor prejudiciabile sub formă de cauzare a leziunilor corporale lui Stefciuc Andrei și nici nu putea să le prevadă, or cauzarea leziunilor menționate s-a produs de pe seama manifestării voinței și întreprinderii acțiunilor concrete de către partea vătămată Stefciuc Andrei;

- nu au existat relații ostile între părți, la inițierea discuției, Lîsîi Corneliu a dat mâna cu Stefciuc Andrei, i-a prezentat buletinul de identitate și factura fiscală, intenționa să-i transmită spre verificare permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, însă, anume acțiunile întreprinse de Stefciuc Andrei, manifestate prin strângerea de mână, comportamentul non-verbal și indicațiile dale, au trezit suspiciuni rezonabile la inculpat în condițiile în care porțiunea respectivă de traseu era caracterizată prin vizibilitate redusă, în lipsa altor participanți la trafic, a altor persoane, având în vedere multiplele cazuri de tâlhărie și omoruri a șoferilor inclusiv pe traseu respectiv în ultimii ani, dar și luând în considerație, că periodic sunt făcute publice informații despre implicarea reprezentanților MAI în activități criminale, fiind singur cu bunuri personale de valoare, Lîsîi Corneliu a avut suficiente temeiuri de a pune la dubii calitatea și acțiunile lui Stefciuc Andrei și a lui Buruiian Denis. Astfel, în instinctul de auto protecție, Lîsîi Corneliu a întreprins acțiunea de plecare curândă de la fața locului;

- s-a aflat într-o stare de extremă necesitate, cauzată de riscul întemeiat de a considera, că în circumstanțele concrete de timp, loc și împrejurări, dânsul ar putea deveni victima unei infracțiuni contra vieții și sănătății persoanei sau contra patrimoniului. Un rol important în acest sens, joacă și încrederea extrem de scăzută a populației în acțiunile reprezentanților poliției, care se constată, a fi implicați dese ori în comiterea infracțiunilor;

- dispunerea efectuării expertizei în cauză în privința părții vătămate Stefciuc Andrei s-a efectuat în baza ordonanței din 17.11.2017. Potrivit procesului-verbal privind notificarea părților privind dispunerea expertizei din 17.11.2016, acțiunea respectivă de informare a părții vătămate Stefciuc Andrei despre dispunerea efectuării expertizei s-a petrecut la 17.11.2016 între orele

16.35-16.40. Iar, potrivit procesului-verbal privind comunicarea raportului de expertiză din 17.11.2016, acțiunea procesuală respectivă de informare a aceleiași părți vătămate Stefciuc Andrei despre rezultatele raportului de expertiză s-a petrecut la 17.11.2016 între orele 16.40-16.45. Odată ce partea vătămată care a format obiectul examinării medico-legale a fost notificată despre dispunerea efectuării expertizei la 17.11.2016 între orele 16.35-16.40, iar imediat în timpul următor între orele 16.40-16.45, a fost deja informat despre rezultatele raportului de expertiză, acest fapt denotă fals în acte și în primul rând se remarcă caracterul fals al Raportului de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016, care în calitate de mijloc de probă urmează a fi declarat nul potrivit art. 251 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală. Iar, nulitatea probei în cauză, atrage după sine neîntrunire a încă unui semn ce caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate - urmările prejudiciabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2018 a fost respins, ca nefondat apelul inculpatului Lîsîi Corneliu. A fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea numirii pedepsei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost numită pedeapsă lui Lîsîi Corneliu în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, adică 50 000 (cincizeci mii) lei. În rest, sentința a fost menținută.

4.1 Instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, precum și corect l-a achitat de sub învinuirea săvârșirii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cu certitudine, s-a constatat că inculpatul Lîsîi Corneliu știa că colaboratorul de poliție Stefciuc A. urmărește un scop legal, care activează în calitate de ofițer de investigații la IP Anenii Noi, fiind împuternicit de a asigura paza și escorta persoanelor, inclusiv a inculpatului Lîsîi Corneliu de a întreprinde acțiuni de prevenire și contracarare a cazurilor de contrabandă și trafic de mărfuri. Stefciuc A. a încercat să-l imobilizeze, apucându-l cu mâna dreaptă de haină ca să întrerupă deplasarea, însă în rezultatul faptului că s-a pornit mașina, s-a sucit la 90 grade. Ultimul a tras portiera peste mâna lui și el a simțit o durere în încheietura palmei. Se ținea cu mâna dreapta de haina lui când s-a pornit automobilul. Mașina a accelerat pe o distanță de 40 m., după ce a fost posibil ca el să se elibereze. Deoarece Lîsîi Corneliu a încercat să tragă ușa, el nu putea scoate mâna, însă, ulterior s-a eliberat singur și a căzut jos pe traseu.

Acțiunile inculpatului Lîsîi Corneliu întrunesc toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

În același timp, acuzarea nu a prezentat nici o probă concludentă și utilă că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Codul penal, acesta fiind corect achitat de instanța de fond pe motiv că nu s-a constatat existența

infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a constatat că inculpatul nu și-a conștientizat vina, la nivelul de înțelegere a situației în care s-a pomenit, prin urmare nu se căiește și a considerat că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei penale cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei. Cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 57 lei nu are suport juridic legal, a fost respinsă.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Constantin Moraru, prin care a solicitat casarea deciziei în partea ce ține de achitarea inculpatului de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

- inculpatul Lîsîi Corneliu, în care solicită casarea hotărârilor adoptate în partea ce ține de condamnarea lui pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal și dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului procurorul a invocat că, prima instanță și instanța de apel au dat o apreciere incorectă probelor administrate, pe care nu le-au evaluat multilateral și obiectiv și care, în cumul, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

5.2 În susținerea recursului inculpatul a indicat că:

- instanța de apel a aplicat eronat normele materiale, condamnarea lui fiind bazată doar pe declarațiile neconsecvente ale părții vătămate date la urmărirea penală și în ședința de judecată, precum și pe declarațiile martorilor, colegi de serviciu ai părții vătămate, cărora acesta le-a povestit cele întâmplate și care, indiscutabil, au susținut poziția lui;

- acuzarea nu a prezentat careva probe obiective, iar prin expertizele efectuate a fost stabilit că semne obiective de săvârșire a infracțiunii nu au fost depistate nici pe corpul părții vătămate, nici pe al inculpatului, nici pe corpurile delictive anexate la dosar, împrejurări care trezesc dubii rezonabile în probarea comiterii infracțiunii;

- instanța de apel nu a apreciat și nu a combătut declarațiile lui, în care a relatat, în detalii, cele întâmplate și nu s-a expus asupra motivelor invocate în apelul apărării, luând poziția acuzării, fără a examina obiectiv și multilateral cauza.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 martie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de inculpat, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1 *Instanța de recurs a constatat că, potrivit dispozitivului și descriptivului sentinței, prima instanță* (pct. 1., 2. din decizie):

a) a descris fapta pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal, considerată ca fiind dovedită, a argumentat vinovăția comiterii ei și încadrarea juridică a acțiunilor făptașului, în raport cu Lîsîi Serghei, adică altă persoană decât cea a inculpatului Lîsîi Corneliu.

În același timp, în dispozitiv a inserat soluția divergentă și neîntemeiată de condamnare a lui Lîsîi Corneliu pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal;

b) a constatat în descriptivului deciziei mai multe temeuri de achitare a inculpatului de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, care se contrazic și se exclud reciproc, cum ar fi că: „...probele administrate, dovedesc că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal..., probele indică asupra lipsei existenței faptei infracționale, incriminate inculpatului, în baza art. 325 alin. (1) Cod penal..., prin probele administrate nu a fost demonstrat că inculpatul i-a oferit părții vătămate careva mijloace bănești..., fapta de corupere activă din partea inculpatului nu a avut loc...”. Totodată, în dispozitiv, a indicat divergent că inculpatul este achitat pe motiv că: „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării pe episodul condamnării inculpatului, cât și probele aduse în sprijinul acuzării privind capătul de învinuire pe care inculpatul a fost achitat;

d) nu s-a expus în niciun fel, în descriptivul și dispozitivul sentinței, asupra cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Instanța de apel:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință neîntemeiată legal.

La fel, a indicat, neclar și divergent, mai multe temeuri de achitare a inculpatului pe art. 325 alin. (1) Cod penal, cum ar fi: „... din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii..., probele administrate nu dovedesc vina inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal..., declarațiile părții vătămate nu pot servi ca probe care ar demonstra vina acestuia

în comiterea infracțiunii incriminate..., nu dovedesc vina lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal..., nu a prezentat nicio probă concludentă și utilă că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Codul penal, acesta fiind corect achitat de prima instanță pe motiv că nu s-a constatat existența infracțiunii”;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării pe episodul condamnării inculpatului, cât și probele aduse în sprijinul acuzării privind capătul de învinuire pe care inculpatul a fost achitat.

Mai mult, a depășit limitele învinuirii formulate inculpatului, statuând că: „care activează în calitate de ofițer de investigații la IP Anenii Noi, fiind împuternicit de a asigura paza și escorta persoanelor inclusiv a inculpatului Lîsîi C....., a încercat să-l imobilizeze apucându-l cu mâna dreaptă de haină ca să întrerupă deplasarea, însă în rezultatul faptului că s-a pornit mașina, s-a sucit la 90 grade. Ultimul a tras portiera peste mâna lui și el a simțit o durere în încheietura palmei. Se ținea cu mâna dreaptă de haina lui când s-a pornit automobilul. Mașina a accelerat pe o distanță de 40 m., după ce a fost posibil ca el să se elibereze. Deoarece Lîsîi Corneliu a încercat să tragă ușa, el nu putea scoate mâna, însă ulterior s-a eliberat singur și a căzut jos pe traseu..., demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase asupra vieții...”. Asemenea împrejurări, în fapt și drept, nu se regăsesc în rechizitoriu;

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi probele scrise de la vol. I. f.d. 68, 115, 116;

d) în dispozitivul deciziei lipsește cu desăvârșire soluția cu privire la cheltuielile judiciare, iar concluzia din descriptiv, în aspectul vizat, nu este fondată pe nicio normă de drept, inclusiv nici pe prescripțiile din art. 229 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, conform cărora cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului..., instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare..., poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul...;

e) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1., 5., 5.1., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct. 3. - 5.1. din decizie).

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, a fost admis apelul procurorului și apelul inculpatului Lîsîi Corneliu, din alte

motive, inclusiv din oficiu potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată total sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lîsîi Corneliu a fost achitat pe art.325 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost încetat procesul penal intentat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal în privința lui Lîsîi Corneliu, din motivul existenței circumstanțelor care exclud, condiționează tragerea la răspundere penală.

A fost respinsă solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 57 lei, fiind trecute la contul statului, ca fiind neîntemeiată.

7.1. *În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, la examinarea cauzei penale, prima instanță a admis o eroare de drept, stipulată în art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.*

Instanța de apel a constatat: de către organul de urmărire penală, Lîsîi Corneliu a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 16.11.2016, aproximativ la ora 13.40 min., în calitate de conducător al mijlocului de transport de model xxxxx, fiind stopat de către angajații Inspectoratului de poliție Anenii Noi pe traseul M-14 Chișinău-Bender între bornele kilometrice 202-203 în extravilanul s. Bulboaca r-nul Anenii Noi, fiind suspectat în transportarea ilicită de mărfuri, urmărind scopul de a se eschiva de la răspundere delictuală și pentru a nu fi supus controlului mijlocul de transport condus de el, precum și pentru a nu fi documentat cazul, a dat 100 de lei căpitanului de poliție Andrei Stefciuc, care, conform ordinului IGP al MAI nr. 11 EF. din 06.03.2013, activa în calitate de ofițer superior de investigații al Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Anenii Noi al IGP al MAI, fiind astfel o persoană publică și care exercita atribuțiile de serviciu de verificare a transportului auto suspect cu deplasare dinspre sau înspre punctele vamale interne conform Dispoziției nr. INI/3-9836 din 09.11.2016. După refuzul acestuia de a primi mijloacele bănești și solicitarea legală de a prezenta documentele mijlocului de transport și documentele de însoțire și proveniență a mărfii transportate, continuându-și acțiunile criminale, urmărind același scop, i-a promis acestuia o sumă mai mare de bani, ce nu i se cuvine, pentru a nu îndeplini atribuțiile de serviciu de verificare în scopul depistării și documentării transportării mărfurilor în lipsa documentelor de proveniență legală sau introduse în țară prin contrabandă, acțiuni ce au fost respinse repetat de către Andrei Stefciuc.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Lîsîi Corneliu au fost încadrate în baza art. 325 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: „promisiunea, darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale”.

Tot el, Lîsîi Corneliu, de către organul de urmărire penală a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la 16.11.2016 aproximativ la orele 13.45, după refuzul

ofițerului superior de investigații al Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Anenii Noi al IGP al MAI, Stefciuc Andrei de a primi bunurile oferite și solicitarea petrecerii controlului vizual al mijlocului de transport și a documentelor de însoțire și proveniență a mărfii, aflându-se la volanul mijlocului de transport care era stopat pentru verificare, urmărind scopul sistării activității de serviciu a unei persoane cu funcție de răspundere, nu s-a supus cerințelor legale și a închis forțat ușa automobilului și i-a prins umărul și antebrațul drept lui Andrei Stefciuc și a accelerat automobilul, tîrîndu-l aproximativ 38 metri, cauzându-i, conform raportul de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016 leziuni corporale sub formă de cinci excoriații în regiunea umărului drept și antebrațului drept ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, astfel aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea colaboratorului de poliție.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Lîsîi Corneliu au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, după indicii calificativi: „aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu”.

Instanța de apel analizând probele și cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, a considerat că acestea din urmă nu demonstrează vinovăția inculpatului Lîsîi Corneliu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, iar în contextul dat prima instanță, deși prin sentința din 29.06.2018, în partea dispozitivă a dispus achitarea lui Lîsîi Corneliu de comiterea faptei de corupere activă din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, atunci în partea descriptivă a sentinței, prima instanță a constatat în acțiunile inculpatului atât lipsa existenței faptei infracționale, cât și faptul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, or, în cazul dat, soluția primei instanțe, la acest capitol, este contradictorie.

Instanța de apel a reținut că, învinuirea incriminată lui Lîsîi Corneliu, este una neîntemeiată și nedemonstrată, bazată doar pe presupunerile organului de urmărire penală, în situația în care legea procesual penală, expres indică că probele sînt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În acest sens, instanța de apel a constatat că în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost prezentate careva probe concludente și pertinente ce ar confirma că inculpatul Lîsîi Corneliu i-ar fi promis sau i-ar fi dat căpitanului de poliție Stefciuc Andrei, care activa în calitate de ofițer superior de investigații al Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Anenii Noi al IGP al MAI, careva mijloace bănești, pentru ca ultimul să nu-și exercite atribuțiile sale de serviciu de verificare a transportului auto condus de inculpat. Or, deși, Stefciuc Andrei a declarat că Lîsîi Corneliu s-a salutat și a întins mâna, în care el, l-a atingere, a simțit că era o

bancnotă, bancnota a rămas în mâna lui, observând că era de nominalul 100 lei, faptul dat este negat de însăși inculpatul Lîsîi Corneliu, care la rîndul său a declarat în ședința instanței de apel că, careva sume de bani nu le-a propus la polițiști, fiindcă nu avea pentru ce să le dea bani.

La caz, instanța de apel menționat, că nu a putut pune la baza condamnării inculpatului pe pretinsa fapta de corupere activă, nici declarațiile martorului Buruian Denis, or, acesta în ședința instanței de apel, a relatat că, Stefciuc Andrei i-a spus că Lîsîi Corneliu a încercat să îi transmită ceva bancnote și nu cunoaște dacă a intrat în posesia bancnotelor.

Instanța de apel a constatat cu certitudine cele declarate de Stefciuc Andrei cu privire la faptul că Lîsîi Corneliu a încercat să-i dea o bancnotă de 100 lei, nu a fost confirmat prin declarațiile cărorva martori, sau alte probe scrise, iar în situația respectivă, hotărârea de condamnare în privința inculpatului Lîsîi Corneliu, nu poate fi bazată doar pe declarațiile lui Stefciuc Andrei.

În astfel caz, organul de urmărire penală în persoana acuzatorului de stat, nu a adus în cadrul cercetării judecătorești probe concludente și pertinente, care să coroboreze între ele, ce ar confirma direct fapta prejudiciabilă imputată lui Lîsîi Corneliu de comitere a coruperii active, în situația în care, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, din care considerent, instanța de apel a considerat necesar a-l achita pe Lîsîi Corneliu, pe faptul pretinsei comiterii infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, pe motivul lipsei faptei infracțiunii.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță nu a stabilit complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și nu a verificat legalitatea probelor administrate, prin prisma cerințelor de fapt și de drept, deși la caz s-a identificat admiterea mai multor încălcări de ordin procesual, care afectează legalitatea procesului penal desfășurat, iar în consecință, acestea duc la încetarea procesului penal, în legătură cu constatarea circumstanțelor care exclud sau condiționează tragerea lui Lîsîi Corneliu, la răspundere penală pentru faptele incriminate.

Instanța de apel a mai reținut că conform materialelor cauzei penale se atestă că la caz, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, din 17.11.2016, a fost dispusă pornirea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal.

La data de 17.11.2016, începând cu ora 12.00 pînă la 12.30, Stefciuc Andrei a fost audiat în calitate de victimă de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a victimei din 17.11.2016.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, din 17.11.2016, a fost recunoscut Stefciuc Andrei, în calitate de parte vătămată în cauza penală, pornită în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Prin procesul-verbal din 17.11.2016, lui Stefciuc Andrei, în calitate de parte vătămată, i-au fost comunicate drepturile și obligațiile părții vătămate, de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, fapt confirmat prin procesul-verbal din 17.11.2016. La data de 17.11.2016, începând cu ora 15.30 pînă la 16.10, Stefciuc Andrei a fost audiat în calitate de partea vătămată de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 17.11.2016.

Prin procesul-verbal din 17.11.2016, întocmit de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, se confirmă verificarea declarațiilor părții vătămate Stefciuc Andrei la locul infracțiunii, în intervalul de timp, ora 16.45 – 17.10.

La data de 17.11.2016, începând cu ora 16.10 pînă la 16.35, Buruiană Denis a fost audiat în calitate de martor de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a martorului din 17.11.2016.

La data de 17.11.2016, de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian a fost emis procesul-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei medico-legale, fiind adus la cunoștință lui Stefciuc Andrei la ora 16.35 – 16.40.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, din 17.11.2016 a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în privința lui Stefciuc Andrei.

La data de 17.11.2016 a fost emis raportul de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016, prin care la Stefciuc Andrei au fost constatate leziuni corporale sub formă de cinci excoriații în regiunea umărului drept și antebrațului drept ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

La data de 17.11.2016, de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian, în interval de timp 16.40 – 16.45, a fost adus la cunoștință lui Stefciuc Andrei raportul de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016, fapt confirmat prin procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 17.11.2016.

Totodată instanța de apel a constatat că, prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Anenii Noi, Stăvilă Alexei, din 17.11.2016, a fost retrasă cauza penală din gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian și preluată urmărirea penală.

Instanța de apel rezumând dispozițiile art.251 alin.(1) Cod de procedură penală în raport cu materialele cauzei penale, a constatat cu certitudine că, deși, prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Anenii Noi, Stăvilă Alexei, din 17.11.2016, a fost retrasă cauza penală din gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian și preluată urmărirea penală, ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian a efectuat un șir de acțiuni de urmărire penală datate cu

data de 17.11.2016, acțiuni pe care nu era în drept să le efectueze, dat fiind faptul că cauza penală deja nu era în gestiunea sa. Or, la caz, faptul că ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian a efectuat un șir de acțiuni de urmărire penală la data de 17.11.2016, când cauza penală deja era retrasă în gestiunea acestuia, atrage după sine inevitabil, încălcarea a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelor acte care au fost emise de ofițerul de urmărire penală.

În acest sens, instanța de apel a constatat nulitatea actelor emise de ofițerul de urmărire penală la data de 17.11.2016 și anume: procesul-verbal de audiere în calitate de victimă a lui Stefcuic Andrei din 17.11.2016, ordonanța de recunoaștere a lui Stefcuic Andrei în calitate de parte vătămată din 17.11.2016, procesul-verbal de audiere a lui Stefcuic Andrei în calitate de parte vătămată din 17.11.2016, procesul-verbal privind verificarea declarațiilor părții vătămate Stefcuic Andrei la locul infracțiunii din 17.11.2016, procesul-verbal de audiere a lui Buruiian Denis în calitate de martor din 17.11.2016, procesul-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei medico-legale din 17.11.2017, ordonanța privind efectuarea expertizei medico-legale din 17.11.2016, raportul de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016 și procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 17.11.2016.

Instanța de apel a conchis că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană are dreptul de a fi judecat în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, iar cauza penală în privința lui Lîsîi Corneliu nu a fost judecată în mod echitabil, fiind încălcate esențial drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și Codul de procedură penală, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară, care urmează a fi corectată de către instanța de apel, prin casarea sentinței primei instanțe, cu dispunerea încetării procesului penal intentat în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, în privința lui Lîsîi Corneliu, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În vederea constatării vinovăției inculpatului Lîsîi Corneliu, probele administrate la caz nu sânt pertinente și concludente, astfel că acestea au fost administrate cu încălcarea procedurii de administrate.

Referitor la cheltuielile judiciare, instanța de apel a considerat că, solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Lîsîi Corneliu a cheltuielilor judiciare în mărime de 57 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în vederea stabilirii gradului vătămarilor corporale, urmează a fi respins, ca nefundat.

Ținând cont de faptul, că raportul de expertiză judiciară nr.400/D din 17.11.2016, în sumă de 57 lei, a fost utilizate în sensul art. 93 alin.(2) pct. 2),7) Cod de procedură penală în calitate de probe, fiind puse la baza acuzării inculpatului

Lîsîi Corneliu, instanța de apel a considerat că costul cheltuielilor judiciare urmează să fie suportat de către ordonatorul expertizei judiciare din mijloacele alocate pentru efectuarea expertizelor din bugetul alocat. Drept urmare celor invocate, se indică că pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, plățile necesare vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

8. *Decizia instanței de apel*, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscriptie, Popov Oleg, care invocând temei pentru recurs *pct. 6)* prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, și rejudecarea cauzei.

8.1 *În motivarea recursului procurorul a indicat:*

- instanța de apel judecând în fapt și în drept cererea de apel a procurorului în Procuratura raionului Anenii Noi, Stăvilă Alexei și adoptând soluția contestată, *s-a expus nemotivat asupra argumentelor* acuzatorului de stat despre încălcarea de către prima instanță a regulilor generale de apreciere a probelor dar și a soluționării chestiunii privind plata cheltuielilor judiciare, aceasta în condițiile în care nu a combătut în mod convingător pe fiecare dintre ele(argumentele), astfel încât un observator independent să se poată convinge de faptul că soluția instanței, din perspectiva argumentelor ei, relevă adevărul obiectiv;

- instanța de apel, similar primei instanțe, și-a motivat contradictoriu soluția adoptată;

- consideră că în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Lîsîi Corneliu în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal;

- acuzarea de stat reține că probe care nu sânt afectate de vicii procedurale dovedesc că anume inculpatul a săvârșit acțiunile de coruperea activă a agentului statului Stefcuic Andrei, pentru a nu îndeplini acțiuni de constatare a contravenției economice în privința sa;

- consideră că atât instanța de fond cât și cea de apel nu au apreciat cuvenit declarațiile a doi martori, agenți a-i statului (*Stefcuic Andrei și Buruiană Denis*) care se pare că dacă nu ambii, atunci cel puțin unul dintre ei (*Buruiană Denis*) nu s-au aflat și nici nu se află cu inculpatul Lîsîi Corneliu în relații de conflict, nu l-a cunoscut pînă la momentul evenimentelor și nu are nici un interes în soluționarea acestui caz. Mai mult, aceștia au făcut declarații sub jurământ atât în fața instanței de fond cât și cea de apel;

- acuzarea de stat reține că din probe utile, pertinente și admisibile rezultă că inculpatul Lîsîi Corneliu, la 16 noiembrie 2016, aproximativ ora 13⁴⁰ a interacționat cu agentul statului Andrei Stefcuic care la acel moment, potrivit ordinului IGP al MAI nr.11 EF. din 06.03.2013 activa în calitate de ofițer superior de investigații al Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Anenii Noi al IGP al MAI;

- consideră că instanțele de fond și cea de apel nu au avut absolut nici un

motiv de a nu crede declarațiilor agentului statului Stefciuc Andrei care spre deosebire de inculpatul Lîsîi Corneliu a făcut declarații sub jurământ;

- declarațiile martorului Stefciuc Andrei privind episodul de corupere activă a sa de către inculpatul Lîsîi Corneliu sînt constante pe tot parcursul procesului penal, tară a exista anumite devieri, fie și nesemnificative;

- consideră că declarațiile inculpatului Lîsîi Corneliu făcute în cadrul cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel urmau a fi apreciate critic de către instanțe, aceasta devreme ce declarațiile respective contravin declarațiilor făcute de către martorii Stefciuc Andrei și Buruiană Denis făcute atât la etapa urmăririi penale cât și a cercetărilor judecătorești în fața ambelor instanțe de judecată;

- inculpatul nu este preîntâmpinat de răspundere penală pentru prezentarea de declarații mincinoase și este cointeresat în construirea unei versiuni favorabile pentru sine în vederea eschivării de răspundere și pedeapsă penală;

- pe dimensiunea aprecierii probelor, mai cu seamă a declarațiilor martorilor Stefciuc Andrei și Buruiană Denis făcute la etapa urmăririi penale și cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel, instanțele de fond și de apel se pare că s-au limitat doar la descrierea lor în părțile descriptive ale sentinței din 29 iunie 2018 și respectiv a deciziei din 9 octombrie 2019 fără a le supune unei aprecieri din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei și respectiv din perspectiva coroborării lor cu celelalte probe administrate de către părți, fapt care contravine prevederilor imperative ale art.101 alin.(1) Cod de procedură penală;

- nu este clar dacă instanțele de fond și apel au apreciat critic declarațiile martorilor Stefciuc Andrei și Buruiană Denis, or, în opinia acuzării de stat, anume din aceste declarații rezultă că inculpatul Lîsîi Corneliu a efectuat o tentativă de a corupe agentul statului Stefciuc Andrei în scopul eschivării de răspundere contravențională și pierderea proprietății asupra mărfurilor transportate.

Argumentele privind netemeinicia deciziei pe episodul privind amenințarea sau violenta săvîrșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească prevăzut la art.349 alin.(1¹) Cod penal:

- în partea descriptivă a deciziei recurate argumentează că toate acțiunile efectuate de către organul de urmărire penală în data de 17 noiembrie 2016, excepție făcând acțiunea de începere a urmăririi penale ar fi incidente ar fi afectate de nulitate pe motivul că au fost efectuate de către o persoane care nu ar avea împuterniciri. Justificarea soluției adoptate pe acest capăt de acuzare făcută de către instanța de apel pare să reprezinte în opinia acuzării de stat o argumentare sofistică a unei teze false sau îndoielnice și constituie dincolo de orice dubiu rezonabil consecința unei erori de fapt, cel mai probabil datorată faptului necunoașterii specificului mișcării în etape procesuale a cauzei penale,

începând din momentul urmăririi penale. Atât acțiunea de începere a urmăririi penale, acțiunile procesuale de recunoaștere a lui Stefciuc Andrei în calitate de parte vătămată și audiere a lui, de audiere a martorului Buruiană Denis, de verificare a declarațiilor părții vătămate Stefciuc Andrei la fața locului, de numire a expertizei judiciare medico-legale, de notificare a părților privind dispunerea și comunicarea raportului de expertiză judiciară medico-legală cât și acțiunea de retragere a cauzei penale din gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi (*semnată de către procurorul Alexei Stăvilă*) au avut loc în data de 17 noiembrie 2016;

- consideră că instanța de apel, devreme ce a cutezat în camera de deliberare să constate pretinse încălcări la efectuarea urmăririi penale, urma să reia cercetările judecătorești în cauză în scopul de a supune chestiunile respective dezbaterilor în ședință de judecată publică, or, aceste încălcări se pare că nu au fost obiectul criticilor făcute de către inculpat în cererea sa de apel. Acuzarea de stat, în cazul dezbaterii chestiunilor indicate la alineatele supra în ședință de judecată, ar fi oferit instanței de apel explicații privind modul în care cauza penală se retrage de la organul de urmărire penală de către procurorul care conduce urmărirea penală, astfel încât ar fi convins-o de lipsa unor încălcări admise de către agenții statului (*ofițer de urmărire penală și procuror*) la etapa incipientă a urmăririi penale;

- faptul că urmărirea penală la etapa incipientă în prezenta cauză s-a desfășurat fără încălcările constatate de către instanța de apel rezultă din logica elementară a lucrurilor, raportată la normele de procedură penală referitoare la începerea și efectuarea urmăririi penale prevăzute la Capitolul I-IV Titlul I al Părții speciale a Codului de procedură penală;

- procurorul Stăvilă Alexei a retras cauza penală din gestiunea organului de urmărire penală în favoarea sa în data de 17 noiembrie 2016, după ce a fost informat despre începerea ei;

- din actele cauzei penale nu rezultă explicit ora la care procurorul Alexei Stăvilă a întocmit ordonanța din 17 noiembrie 2016 privind retragerea cauzei penale și mai cu seamă momentul în care a adus această ordonanță la cunoștința organului de urmărire penală și a obținut custodia cauzei penale. Indicarea momentului întocmirii ordonanței de retragere a cauzei penale, a aducerii ei la cunoștința organului de urmărire penală și a ridicării cauzei penale din gestiunea organului de urmărire penală nu este solicitat de către normele Codului de procedură penală și în condițiile speței (*operează prezumția pînă la proba contrară*) că aceste momente au succedat tuturor acțiunilor de urmărire penală declarate nule de către instanța de apel. Din însăși cronologia evenimentelor reținute de către instanța de apel în partea descriptivă a deciziei recurate rezultă că inițial a fost începută urmărirea penală, după care au fost efectuate de către organul de urmărire penală al IP Anenii Noi acțiunile de urmărire penală declarate nule și ulterior acțiunea de retragere a cauzei penale din gestiunea organului de urmărire penală (*pct.20 al deciziei*).

9. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiuri de drept prevăzute de art.427 alin.(1) *pct. 6)* Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Potrivit prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art.art.414 alin.(1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În contextul expus, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit retine că, temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), Cod de procedură penală și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală și practicii judiciare constante apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art.414 alin.(4) Cod de procedură penală) prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

Astfel, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța ierarhic inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi. Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii, respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre.

Prin urmare, instanța de apel rejudecă fondul cauzei la cel de-al doilea grad de jurisdicție și nu ca primă instanță. Mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecării care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

La caz, se constată că, judecând apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită și pripită privind încetarea procesului penal în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal în privința lui Lîsîi Corneliu din motivul existenței circumstanțelor care exclud, condiționează tragerea la răspundere penală.

Această concluzie este necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședința de judecată a primei instanțe în condițiile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și, just apreciate potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora prima instanță, în condițiile legii, a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând legal și întemeiat la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Lîsîi Corneliu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

Contrar punctului de vedere exprimat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit, în deplin acord cu prima instanță, apreciază că, partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a concluzionat, că fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal și, întemeiat a pronunțat sentința de condamnare, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, în sensul art.94 Cod de procedură penală, nu au fost contestate de către partea

apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Prin urmare, argumentele instanței de apel, precum că *instanța de fond nu a stabilit complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și nu a verificat legalitatea probelor administrate, prin prisma cerințelor de fapt și de drept, deși la caz s-a identificat admiterea mai multor încălcări de ordin procesual, care afectează legalitatea procesului penal desfășurat, iar în consecință, acestea duc la încetarea procesului penal, în legătură cu constatarea circumstanțelor care exclud sau condiționează tragerea lui Lîsîi Corneliu, la răspundere penală pentru faptele incriminate*, nu sunt neîntemeiate, deoarece din materialele cauzei rezultă, că prima instanță a verificat legalitatea probelor administrate, a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv cu expunerea argumentată asupra tuturor probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și, just, a apreciat că cumulul întregului probatoriu în cauză, dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Totodată, instanța de recurs ordinar consideră eronată concluzia instanței de apel care a *constatat nulitatea actelor emise de ofițerul de urmărire penală la data de 17.11.2016 și anume: procesul-verbal de audiere în calitate de victimă a lui Stefcuic Andrei din 17.11.2016, ordonanța de recunoaștere a lui Stefcuic Andrei în calitate de parte vătămată din 17.11.2016, procesul-verbal de audiere a lui Stefcuic Andrei în calitate de parte vătămată din 17.11.2016, procesul-verbal privind verificarea declarațiilor părții vătămate Stefcuic Andrei la locul infracțiunii din 17.11.2016, procesul-verbal de audiere a lui Buruian Denis în calitate de martor din 17.11.2016, procesul-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei medico-legale din 17.11.2017, ordonanța privind efectuarea expertizei medico-legale din 17.11.2016, raportul de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016 și procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 17.11.2016, or, din materialele cauzei rezultă că, atât acțiunea de începere a urmăririi penale, acțiunile procesuale de recunoaștere a lui Stefcuic Andrei în calitate de parte vătămată și audiere a lui, de audiere a martorului Buruiană Denis, de verificare a declarațiilor părții vătămate Stefcuic Andrei la fața locului, de numire a expertizei judiciare medico-legale, de notificare a părților privind dispunerea și comunicarea raportului de expertiză judiciară medico-legală cât și acțiunea de retragere a cauzei penale din gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, au avut loc în data de 17 noiembrie 2016, însă nu rezultă retragerea cauzei penale a fost adoptată anterior acțiunilor procesuale enumerate supra.*

Este de menționat că, concluzia instanței de apel cu privire la faptul că *prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Anenii Noi, Stăvilă Alexei, din 17.11.2016, a fost retrasă cauza penală din gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian și preluată urmărirea penală, ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Anenii Noi, Turcuman Cristian a efectuat un șir de acțiuni de urmărire penală datate cu data de 17.11.2016, acțiuni pe care nu era în drept să le efectueze, dat fiind faptul că cauza penală deja nu era în*

gestiunea sa, este eronată și lipsită de suport juridic, or din materialele cauzei penale nu rezultă cu exactitate ora la care procurorul Stăvilă Alexei a întocmit ordonanța din 17 noiembrie 2016 privind retragerea cauzei penale cu atât mai mult nici momentul în care a adus această ordonanță la cunoștința organului de urmărire penală și a obținut custodia cauzei penale, mai mult ca atât nici normele codului de procedură penală nu prevăd astfel de solicitări or, din însăși cronologia evenimentelor descrise de către instanța de apel în partea descriptivă a deciziei recurate aceasta a reținut că inițial a fost începută urmărirea penală, după care au fost efectuate de către organul de urmărire penală al IP Anenii Noi, acțiuni de urmărire penală declarate nule de către aceasta.

Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluși act. Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Prin urmare, instanța de apel eronat a apreciat nulitatea probelor abordând eronat dispozițiile normei în contextul speței ceea ce a dus la încetarea procesului penal intentat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal în privința lui Lîsîi Corneliu, din motivul existenței circumstanțelor care exclud, condiționează tragerea la răspundere penală.

Contrar punctului de vedere exprimat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit, în deplin acord cu prima instanță, apreciază că partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a concluzionat, că anularea actelor procedurale din oficiu nu este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, or, fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal din cumul probelor administrate cu respectarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal.

Colegiul penal lărgit face o remarcă cu privire la această chestiune

invocând practica judiciară în acest aspect, și anume, infracțiunea prevăzută de art.349 Cod penal este îndreptată spre cauzarea de prejudicii pentru două obiecte nemijlocite: activitatea normală a persoanelor cu funcții de răspundere și viața, sănătatea sau bunurile victimelor, enumerate în acest articol. Legislatorul numește în calitate de victime următoarele persoane: colaboratorul de poliție, persoanele și rudele lor apropiate (legea nu dezvăluie lista concretă a persoanelor).

Latura obiectivă a infracțiunii constă în amenințarea cu moartea, vătămarea sănătății, distrugerea sau deteriorarea bunurilor persoanelor menționate în legătură cu exercitarea funcțiilor de serviciu sau obștești a acestora. Pentru tragerea la răspundere este suficient ca inculpatul să fi săvârșit una dintre acțiunile enumerate.

Infracțiunea menționată, conform laturii subiective, este săvârșită doar sub formă de intenție directă.

O altă condiție obligatorie pentru existența acestei infracțiuni este săvârșirea acțiunilor indicate în scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție.

Prin urmare, prima instanță, analizând declarațiile martorilor depuse, atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, a constatat că, toți au declarat că la volanul autovehiculului de model Toyota ce a fost stopat, se afla persoana lui Lîsîi Corneliu, care la solicitarea părții vătămate să prezinte certificatul de înregistrare a mijlocului de transport și permisul de conducere, Lîsîi Corneliu însă pe neprins de veste a accelerat și a pornit automobilul, trăgând portiera peste mâna lui Stefcuic Andrei ce-l ținea cu mâna dreaptă de haina lui Lîsîi Corneliu când s-a pornit automobilul.

Reieșind din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, au fost prezentate probe prin care se confirmă faptul că, acțiunile inculpatului au fost manifestate în scopul sistării activității de serviciu a colaboratorilor de poliție, în special a lui Stefcuic Andrei, or prin comportamentul agresiv, ultimul a exprimând lipsă de respect față de colaboratorii de poliție și ca rezultat l-a agresat Stefcuic Andrei.

Părții vătămate Stefcuic Andrei i-au fost cauzate leziuni corporale, fapt confirmat inclusiv și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 400/D din 17.11.2016 potrivit căruia s-a constatat că, la Stefcuic Andrei au fost constatate leziuni corporale sub formă de cinci excoriații în regiunea umărului drept și antebrațului drept ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

În acest sens, prima instanță întemeiat și argumentat a constatat vinovăția inculpatului în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal conform următorului calificativ – *aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu.*

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, sentința Judecătoriei Anenii Noi din 29 iunie 2018 în partea condamnării lui Lîsîi Corneliu în baza

art.349 alin.(1¹) Cod penal o consideră legală și întemeiată.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că, recursul declarat de către procuror, urmează a fi admis cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019 în partea încetării procesului penal intentat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în cauza penală în privința lui Lîsîi Corneliu și menține în această parte, sentința Judecătoriei Anenii Noi din 29 iunie 2018, prin care: *Lîsîi Corneliu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalentul a 45 000 lei.*

Totodată, se impune soluția de menținere a sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 29 iunie 2018.

Celelalte dispoziții ale deciziei atacate urmează a fi menținute.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2019, în partea încetării procesului penal intentat în baza art. 349 alin. 1¹ Cod penal, în cauza penală în privința lui *Lîsîi Corneliu xxxxx* și menține în această parte, sentința Judecătoriei Anenii Noi din 29 iunie 2018, prin care:

Lîsîi Corneliu xx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, echivalentul a 45 000 lei.

Celelalte dispoziții ale deciziei atacate pronunțate în cauză, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena